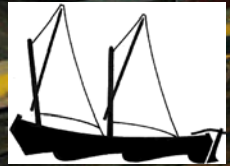

Metsäpirtin AHTIAISET

Huhtikuu 2012

Metsäpirtin AHTIAISET

Metsäpirtin Ahtiaisten sukuseura ry:n
jäsenlehti, huhtikuu 2012

Esimiehen palsta s. 3

Vuosikokoustunnelmia Loimaalta s. 4

Tilastoja eri sukuhaaroista s. 8

Sukukokous 2012 s. 10

Kaivauksella Viipurissa s. 11

Seuran jäsen Raili Peltola s. 14

Metsäpirtti-museo nettiin? s. 18

Pullopостia Saaroisissa s. 20

Juurikeskusteluja "Naamakirjassa" s. 24

Vanhojen kirjeiden kertomaa s. 26

Kirjatoimikunnan ja hallituksen yhteystiedot s. 34-35

Metsäpirtin Ahtiaisten sukuseura netissä:
www.sukuni.fi/ahtiainen/

*Kansikuva: Sukukokouksen osanottajia Loimaalla maatalousmuseo
Sarassa syyskuussa 2011.*

Esimiehen palsta

Hyvät Ahtiaisten
sukuseuran jäsenet

Viime syksyn vuosikokouksessa esitettiin toive, että pitkään valmisteltu Metsäpirtin Ahtiaisten sukukirja saataisiin valmiiksi seuran 20-vuotispäivään mennessä. Tämä hetki tuntuu lähestyvän kiihtyvällä vauhdilla. Kirjatoimikunta on käynnistänyt loppurutistuksen kirjan aikaansaamiseksi. Kirjaa varten on jo vuosia kerätty ja tuotettu materiaalia, esimerkiksi kirjoitelmia, valokuvia, karttoja, henkilöhaastatteluja, runoja ja sukututkimusaineistoa. Materiaalia on runsaasti ja nyt on valittava, mitä otetaan kirjaan ja mitä julkaistaan vaikkapa tässä lehdessä tai jätetään seuraavaan kirjaan.

Kirjatoimikunnalle on toimitettu paljon valokuvia, mutta valitettavan paljon kuvissa on ihmisiä, joita kukaan ei tunnista. Tuntemattomien ihmistenkin kuvia kirjaan voidaan laittaa, jos tiedetään mihin tapahtumaan kuva liittyy. Seuraavan sukukokouksen yhteydessä onkin tarkoitus järjestää kuvantunnistustalkoot, joihin toivotaan kaikkien vanho-

ja asioita muistavien tai niistä jostain tietävien osallistuvan.

Viime aikoina on asetettu rajoituksia arkistojen käytölle. Rajoitukset vaikeuttavat sukututkimusta. Luovutetun Karjalan alueen arkistotietoja saa edelleen käyttöön lupamenettelyn kautta. Myöhempiä kirkonkirjoja tai henkikirjoja sen sijaan ei enää pääse tutkimaan.

Käytännössä nykyihmisten tiedot saa selville vain kysymällä henkilöltä itseltään. Tällöin ongelmaksi muodostuu kuitenkin henkilöiden tavoitettavuus. Seurallamme on osoitetiedot vain jäsenistä. Niinpä voimme sukututkimustietojen tarkistuksen suhteen lähestyä ainakin aluksi vain seuran jäseniä.

Tarkoituksena on lähettää vielä tämän kevään tai kesän aikana jäsenille tietojen tarkistuspyyntöjä. Näissä kerrotaan, mitä tiedetään jäsenen lähisuvusta ja pyydetään korjauksia, täydennyksiä tai yhteystietoja täydennysten pyytämistä varten. Samalla pyydetään myös tietojen julkaisuluvat.

Seuran jäsenmäärä on kasvanut tasaisesti ja hipoo jo 180 henkilöä. Toivotan kaikki uudet jäsenet tervetulleiksi. Uusia jäseniä mahtuu yhä mukaan!

Harri Laine

Yllä: Anne Eskola ja tytär ihmettelevät vanhoja maatalouskoneita. Alla: Hannes Ahtiainen, Eila Suikkanen ja Emil ja Emilia Laaksonen markkinoilla.

Vuosikokoustunnelmia Loimaalta

Metsäpirtin Ahtiaisten suku-seuran vuosikokous pidettiin Loimaalla Sarka-museon tiloissa 3.9.2011.

Suomen maatalousmuseum Sarka sijaitsee Loimaalla, 9-tien varressa, n. 5 km Loimaan keskustasta Turkuun päin.

Osallistujia oli ilahduttavan paljon: 52 henkilöä. Erityisesti oli Loimaan tienoilta runsaasti suku-seuran jäseniä saapunut.

Aluksi nautittiin tervetulokahvit ja seurusteltiin. Sarka-museon johtaja Teppo Vihola esitti museon tervehdyksen. Hän toimi myös toisena oppaana museokierroksella. Saimme todella innostuneen ja asiantuntevan opastuksen. Museoissa on koottuna Suomen maatalouden historia monilla medioilla esiteltynä ja havain-

nollistettuna. (Netissä www.sarka.fi). Museon nettisivuilla on tietoja siellä järjestettävistä tapahtumista: vinkiksi Loimaan suuntaan retkeileville!

Ruokailun jälkeen jäi aikaa tutustua museon pihalla pidettyihin sadonkorjuu- ja käsityömarkkinoihin. Köyrimarkkinoilla myydään paikallisia tuotteita ja esitellään vanhanajan työnäytöksiä. Vanhojen latojen rivi reunusti pihaa metsän rajassa. Lampaita ja sikoja nähtiin karsinoissaan. Torvisoittoakunaa viihdytti yleisöä, maistiaisia riitti ainakin nopeimmille. Markkinoilla olisi riittänyt ihasteltavaa vaikka kuinka pitkään.

Kaikkiaan 52 henkilöä osallistui

Vuosikokouksen aluksi Riikokoustilassa kertoivat Harri Laine ja Markku Lemmetti Ahtiaisten viljelyksistä Metsäpirtissä v. 1776.

Virallisia kokousasioita:

Puheenjohtaja selvitteli sukukirjan tilannetta. Kirjaan tulevat tiedot täytyy katkaista jollekin (esim. 1950-luku) ajankohdalle. Jäsenille lähetetään kirje omien tietojen tar-

kistusta varten.

Jäsenmaksu pysyy ennallaan (10,-/vuosi). Jäsenistöä tällä hetkellä on 174 henkilöä. Uusia jäseniä liittyy jatkuvasti.

Vuoden 2012 vuosikokous pidetään kaksipäiväisenä. Seuran hallitus kysyy jäseniltä hyviä kokouspaikkaehdotuksia.

Vuosikokouspöytäkirja on luetta-

Sarka-museossa on hyvin esillä myös sotien jälkeinen jälleerakennusaika asevelitaloineen. Pirjo Tamminen ja Kaija Herrala ovat molemmat asuneet sellaisessa.

*Yllä: Tulokahvilla.
Vasemmalla: Sarka-museo voisi olla yhtä hyvin vaikka karjalaisittain Saraja eli suuli.*

vissa sukuseuramme nettisivuilla,
www.sukuni.fi/ahtiainen/

Loimaalle kannattaa kokoontua toistekin: sijainti on hyvä, maisemat kauniit ja museo kertoo meidän historiaamme elävästi.

Yksipäiväinen kokous kuluu kuin siivillä – ensi syksynä kahden päivän ajan ehditään tutkia vanhoja valokuvia, rentoutua, haastella rauhassa tuttujen kesken ja toivotavasti tutustua moniin uusiin sukuseuramme jäseniin!

Katariina Ahtiainen

Ahtiaisten suvun sukuhaarat

Lauri Ahtiainen ilmestyi Metsäpirtin Vanhajaaman kylään Isonvihan aikaan todennäköisesti vuosien 1710 ja 1718 välillä. Se mistä Lauri tuli on yhä mielenkiintoinen tutkimuskohde. Laurin puoliso Johanna Juhontytär Susi oli todennäköisesti Metsäpirtin kylässä asuneen Juho Suden tytär. Laurilla ja Johannalla oli asiakirjojen mukaan 7 lasta. Lapsista vanhin oli Yrjö. Vuoden 1724 henkikirjassa Yrjö (5v) mainitaan ainoana lapsena. Tämän perusteella pariskunnalla on todennäköisesti ollut ainakin pari lasta jo ennen Yrjöä ja mahdollisesti myös Yrjon jälkeen ennen vuotta 1724. Nämä lienevät kuitenkin menehtyneet. Vuoden 1724 jälkeen lapsia syntyy tiheään

tahtiin seitsemän. Lapsista 6 saavuttaa aikuisiän ja jatkaa sukua.

Laurin pojat pysyvät kotitalalla. Tyttäret avioituvat naapurikyliin, mutta palaavat puolisoidensa kuoleman jälkeen takaisin kotitalan torppiin.

1700-luvulla lapsikuolleisuus on suurta. Lapsia syntyy paljon, mutta miltei puolet ei selviä aikuisikään asti. Seuraavassa taulukossa on lukumäärätietoa Ahtiaisten kolmannesta sukupolvea (syntymävuodet 1747-1783). Aikuisiän saavuttaneita tyttöjä on paljon enemmän kuin poikia. Tässä vaiheessa Ahtiainen on vielä yleisin lasten sukunimi (17 aikuisikään päässyttä). Muita sukunimiä ovat Metso, Ulkolainen ja Loponen.

	poikia	aikuisia poikia	tyttöjä	aikuisia tyttöjä	aikuisia yht.
Yrjö	5	3	7	3	6
Varpu	4	0	5	3	3
Matti	3	1	6	2	3
Tuomas	3	1	7	5	6
Aune	1	1	2	1	2
Juho	3	0	2	2	2
	19	6	29	16	22

Taulukko 1: Ahtiaisten kolmas sukupolvi (1747-1783)

Kolmannen sukupolven pojat pysyttelevät edelleen enimmäkseen kotitilalla. Tilaa pilkotaan. Vaimoja haetaan Metsäpirtistä, muualta Sakkolasta ja Raudusta.

Tyttyäret avioituvat lähikyliin ja Rautuun. Neljännen sukupolven (syntymävuodet 1773-1827) henkilömäärät ovat taulukossa 2.

	poikia	aikuisia poikia	tyttöjä	aikuisia tyttöjä	aikuisia yht.
Yrjö	21	12	29	12	24
Varpu	13	10	10	6	16
Matti	8	5	14	10	15
Tuomas	19	7	25	13	20
Aune	10	6	7	7	13
Juho	5	0	2	2	2
YHT.	76	40	87	50	90

Taulukko 2: Neljäs sukupolvi (1773-1827)

Tyttyöjä on edelleen enemmän kuin poikia. Sukunimissä Ahtiasten osuus vähenee. Vain kolmannes aikuisiän saavuttaneista (30) on sukunimeltään Ahtiainen.

Muita aikuisiän saavuttaneiden sukunimiä ovat Hyytiä (15), Eeva (7), Loponen (6), Hämäläinen (5), Kuoppa, Paussu, Ihalainen, Pöytiö, Nalli, Immonen, Rännäli, Kiiski ja Peltonen. Tyttöjä on siirtynyt jonkin verran eri puolille Sakkolaa ja Rautuun.

Viidennen sukupolven (syntymävuodet 1798-1859) henkilömäärät ovat taulukossa 3. Poikien määrä on ohittanut tyttöjen määrän. Ahtiainen on sukunimenä enää vajaa viidenneksellä aikuisiän saavuttaneista (41). Muita sukunimiä ovat mm Hyytiä (36), Eeva (16), Kuoppa (16), Hämäläinen, Paussu, Peltonen, Loponen, Haapsaari, Tuokko, Repo, Ihalainen, Pohjalainen, Paukku, Honkanen, Metso, Kurri, Orava, Mentu ja Ruuna.

	poikia	aikuisia poikia	tyttöjä	aikuisia tyttöjä	aikuisia yht.
Yrjö	84	47	71	34	81
Varpu	44	29	44	26	55
Matti	32	18	20	10	28
Tuomas	38	19	52	26	45
Aune	24	14	15	11	25
Juho	3	2	6	1	3
YHT.	225	129	208	108	237

Taulukko 3: Viides sukupolvi

Viidennestä sukupolvesta eteenpäin sukututkimusaineistossamme on niin paljon puutteita, että yllä olevien taulukoiden kaltaisia taulukoita seuraavilta sukupolvilta ei ole perusteltua laatia. Tytärlinjoja on neljänestä sukupolvesta eteenpäin kartoitettu enimmäkseen vain 2 sukupolvea (tyttären lapset ja lastenlapset) paitsi tilanteissa, joissa sukuhaara yhtyy toiseen sukuhaaraan.

Yrjön sukuhaara, joka ei vielä viidennen sukupolven kohdalla ollut kovin paljoa muita suurempi, kasvaa seuraavien sukupolvien aikana huomasti muita nopeammin. Myös Varpun sukuhaara kasvaa nopeasti. Nämä kaksi sukuhaaraa myös yhdistyvät useassa kohdassa. Voi olla, että yhdistymistä johtuen näistä sukuhaaroista on myös muita kattavammin tietoa. Seuraavassa taulukossa on arvio sukuhaarojen koosta.

	jälkeläisiä kaikkiaan
Yrjö	2800
Varpu	1200
Matti	300
Tuomas	500
Aune	400
Juho	50
YHTEENSÄ	5250

Taulukko 4: Arvio sukuhaarojen koosta, jälkeläisten kokonaismäärä

Samoja henkilöitä esiintyy eri sukuhaaroissa. Lauri Ahtiaisen ja Johanna Suden erillisten jälkeläisten määrä voisi olla luokkaa 4000 henkeä. Olisi mielenkiintoista tietää paljonko johonkin sukuhaaraan kuuluu elossa olevia henkilöitä. Tällaista tiedon saamista käytössä oleva sukututkimusohjelmisto ei kuitenkaan tue. Karkea arvio voisi olla noin 20 prosenttia.

Harri Laine

Metsäpirtin Ahtiaisten sukuseura ry

SUKUKOKOUS 2012

Kylpylähotelli Päiväkumpu, Karjalohja, 1.-2. syyskuuta

Kokouksessa on tarkoitus paneutua erityisesti vanhojen valokuvien tallentamiseen ja tunnistamiseen mm. sukukirjaa varten.

Viikonlopun tarkka ohjelma ilmoitetaan kesällä tulevassa kokouskutsussa ja sukuseuran nettisivuilla

www.sukuni.fi/ahtiainen/

Tervetuloa!

Muutama viikko viipurilaisena

Markku Lemmetti vietti viime syksynä pari viikkoa Viipurin tuomiokirkon raunioissa arkeologisilla kaivauksilla.

Iäkäs viipurilainen mummo nojaa keppiinsä ja seuraa työskentelyämme. Pyyhkäisee kyyneleensä silmäkulmastaan ja sanoo jotain ystävällistä meille. Kaivausten johtaja Aleksanteri Saksa kertoo meille hänen toivottavan siunausta työllemme. Olemme Heli Kytölän kanssa venäläis-suomalaisen tutkimusryhmän jäsenenä tutkimas-

sa Viipurin vanhan Tuomiokirkon raunioita.

Tutkimushankkeen toteuttavat Viipurin alueen hallinto, suomalainen Mikael Agricolan seura ja Pietarin materiaalisen kulttuurin historian instituutti RAN.

Viime syksynä kirkon seinän viereen tehtiin kaksi koekaivausta. Lounaiskulmaan entisen kulma-

Ortodoksisen kirkon lattiatason tiilet näkyvät Aleksanteri Saksan olkapään kohdalla.

Lasten vaarallinen leikkipaikka vanhan kellotornin ja Tuomiokirkon raunioiden varjossa. Kuva: Markku Lemmetti

Vanha postikortti, jossa on kuvattuna tuomiokirkon kellotorni lähes samasta kulmasta sekä hiukan kirkon kattoa. Kortti on Riitta Siltasen kotiarkistosta.

tornin kohdalle ja toisella määrittelemään varhaisempi asehuone eteläisellä seinällä. Noin metrin syvyydeltä tuli hiilensekaista tummaa maata, josta löytyi 1700-luvun puolivälin rahaa. Kerrostuman alta löytyi hyvin säilynyt tiililattia ja Pietari Suuren aikaisia koloita. Lattiataso on ajalta, jolloin rakennus alkoi toimia ortodoksisena kirkkona. Tiililattian alta löytyi noin 1,5 metrin kulttuurikerros, jossa näkyy 1600-luku sekä tätä varhaisempia kerroksia.

Löydöt ovat erityisen tärkeitä Viipurille, koska kohde on Tuomiokirkko, jossa ovat pitäneet jumalanpalveluksia kolme kristillistä kirkkokuntaa.

Tuomiokirkko toimi myös viljavarastona 1800-luvulla, tähän liittyen kirkossa tehtiin rakennustöitä. Tarinan mukaan silloin löytyi Agricolan hauta ja jopa kullattu pronssiarkku. Mitään tarkempaa tietoa ei kuitenkaan ole, joten tarinan todenperäisyys on kyseenalainen.

Viipurissa on muutaman viime vuoden aikana tapahtunut monenlaista myönteistä kehitystä. Kaupungin ulkoasu on siistiytynyt ja kaupungilla on turvallista liikkua. Myös matkailijan palvelut ovat parantuneet. Kaupungilla on mielenkiintoisa pikku ravintoloita ja kahviloita joihin kannattaa poiketa. Tilaaminen onnistuu mainiosti myös suomen kielellä. Myös

useampia hyviä hotelleja löytyy kaupungista.

Viipurilaisten autokanta on muuttunut, venäläinen auto katuvarressa alkaa olla aikamoinen harvinaisuus. Vaikka ”ökymaasturi” maksaakin kaupassa vain 20 000 euroa, on sen hankinta viipurilaiselle todella iso hankinta.

Eläminen Viipurissa sujuu suomalaisittain aika mutkattomasti, markettien valikoimat ovat hyvät ja hintataso on edullisempi.

Syksyllä järjestettiin Aallon kirjastotalossa suomalais-venäläinen seminaari, jossa käsiteltiin talon kunnostamista. Korjausten työt toteuttaa venäläinen yritys ja suomalaiset asiantuntijat yhdessä venäläisten kanssa kokoontuvat viikoittain suunnittelupalaveriin ratkomaan esiin tulleita ongelmia.

Markku Lemmetti

Seuran jäseniä

Raili Peltola kertoo tarinansa

Kauhajoella asuva Raili Peltola on eräs Metsäpirtin Ahtiaisten sukuseuran perustajajäsenistä. Hän esittäytyy ja kertoo elämäntarinansa tässä lehdessä.

Olen Raili Peltola, syntynyt Metsäpirtissä. Kotini lähiosioite oli Taipale, Terenttilä. Kaikki metsäpirttiläiset ovat kuulleet Virstakivestä, se kivi oli syntymäkotini tienhaarassa. Kivi näkyy vieläkin, ampumajäljet kyljissä. (Ne näkyvät Railin mukaan laittamassa kuvassakin s.10.).

Johannes ja Karoliina Ahtiainen saivat minusta toisen tyttären 1937. Äidin oma suku on Karjalainen. Kun talvisota alkoi, olin silloin kaksi vuotta ja viisi kuukautta vanha. Muistelmani synnyinseudultani ovat muodostuneet vanhempieni ja Äidin Äidin kertomuksien mukaan.

Talvisodan alkaessa Isä oli linnoitustöissä ties missä. Ei ollut perhettä turvaan laittamassa. Äiti oli leiponut yöllä eväitä, koska tulen teko päivällä oli uhkarohkeaa.

Sotilaita oli majoittunut kotiini. He paistoivat pikkuporsaita ulkona vartaissa, olihan hiljattain iso emakko porsinut toistakymmentä porsasta. Se aamu, jolloin oli vii-

mein lähdettävä, taivas oli ollut tulenpunainen ja pauke korvia huu-
maava. Pakoon lähtijöitä oli piha täynnä.

Matti-sedän Martti-poika oli vähän yli kymmenvuotias, hän kii-
rehti laittamaan hevosien reeneen eteen ja silloin väki ahtautui siihen –
hyvä että mahduimme. Meitä oli Äiti, Mummo, Eila-sisko 5-vuotias, minä 2,5 vuotta ja Hilka-sisko 9 kk vanha. Pulakan Lahja-tädin (Äidin siscon) oli myös lähdettävä matkaan kahden viikon ikäisen Kaija-tytön kanssa.

Kun pääsimme metsätaipaleelle asti, silloin alkoi venäläisten koneista sataa rapnellia. Hevosia oli tien täydeltä ja pakoon oli päästävää. Hevoset oli ajettu metsään puiden suojaan. Tilanteen rauhoituttua oli lähdettävä jatkamaan matkaa. Siinä kaaoksessa kaikki tavarat sekä evätsäkit olivat jääneet metsään, kun kaikki olivat pakokauhun vallassa. Tilannetta häirtäsi sekin, kun niinä aikoina oli satanut lunta hyvin paljon ja pakkanen paukkui.

Raili ja Armas Peltola kotonaan Kauhajoella. Kuva: Riitta Siltanen.

Kun oli saavuttu juna-asemalle niin meillä lapsilla oli jo nälkä. Äidin kertoman mukaan silloin alkoi jo tuntua toivottomalta ja kyyneleet olivat herkässä, kun ei ollut lapsille antaa leipää vaikka oli yöllä leiponut evästä matkaa varten. Mutta onneksi Lotat olivat keittäneet kuumaa kauravelliä. Se oli pelastus, kun matka jatkui junalla kohti tuntematonta.

Eräällä asemalla oli tullut ilmahälyytys. Karjalan kansa joutui taas paniikkiin ja ryntäsivät suojaan. Eräs naisihminen oli ottanut minut syliinsä ja mennyt junanvauvuun, joka oli menossa rintamalle viemään lisää sotilaita. Juna lähti liikkeelle. Oli selvinnyt, että vauvussa on siviilejä mukana. Olihan se pysähtynyt seuraavalla asemalla, mutta mikähän oli Äidin tuska, kun

Metsäpirtin Taipaleessa Raili Peltolan syntymäkodin tienhaarassa on edelleen näkyvissä taannoisten tien kulkijoiden tuntema Virstakivi. Kotiseutumatkan kuvassa Raili kiven ääressä kukat käsissään.

yksi lapsista oli kateissa?

Ensimmäinen evakkomatkan asunto oli Rantasalmella ja siellä odotimme Isää sekä lähestyvää joulua. Asuimme pienessä nurkka-huoneessa ja leikimme talon lasten kanssa. Sieltä alkoivat selkeät muistikuvat. Muistan hyvin, kun joulupukki tuli ja toi lahjaksi sinivalkoiset emalimukit minulle ja Eilalle ja Hilkalle sinisen, jossa oli valkoinen kana kupeessa.

Kesäleikeissä ulkona huomasi, että Kauko meni pissille. Minä juoksin nopeasti sanomaan Äidille: ”Tule joutsaan katsomaan mistä Kauko-poika pissii!” Kyllä siinä oli selittämistä, enhän tiennyt, että pojat ovat erilaisia kun minulla oli vain siskoja silloin.

Rantasalmen vesistörikkaat maisemat ovat kauniita. Olimme Äidin kanssa marjassa korkealla rinteellä. Sieltä näkyivät purjeveneiden valkoiset purjeet sinistä vettä vasten. Se näky on monesti silmissäni – täällä laajalla lakeudella. Onhan kaunista tämäkin.

Vuonna 1941 keväällä muuttimme Kauhajoen Kokonkylään. Karjalankatu 1 oli talo, johon asetuimme asumaan. Isäni ei tarvinnut mennä enää jatkosotaan. Sain kolmannen siskon Kertun 1944 ja vuonna 1946 Teuvo-veljen. Kävimme kansakoulua siskojeni ja veljeni kanssa Kokonkylän koulussa, joka nyttemmin on myyty, ja kylän lapset kuljetetaan linja-au-

toilla muihin kouluihin.

Kotitalouskoulun käytyäni menin avioon Armas Peltolan kanssa. Rakensimme talon mieheni kotitalan maille. Armas oli jo rakentanut itse valamistaan tiilistä navetan ennen armeijaan menoa. Meidän neljä tytärtämme kävivät myös Kokon koulua, he kävivät myös muita kouluja ja valmistuivat ammatteihin. Meillä on myös 7 lastenlasta. He ovat meille hyvin rakkaita kuin myös omat lapsemme!

Nyt kun olemme eläkkeellä, on aikaa harrastaa – käsitöitä, puutarhatöitä, myös kasvimaat ja marjamaat ovat tärkeitä harrastuksia. Myös diakoniatyö ja lausunta kuuluvat harrastuksiini.

Nyt vanhempana ymmärtää, mitä Mummo, Äiti ja Isä kertoivat siitä, kuink’ kaunis oli Karjala, ja siitä piti luopua niin väkivaltaisesti. Olen saanut käydä Karjalassa kotiseuturekillä kolme kertaa ja todeta, että vieläkin luonnon ja asumusten tuhon jälkeen

Niin kaunis on Karjala synnyinseutu!

Metsäpirtti-museo nettiin?

Pirttiläisten keskuudessa on vuosituhansien keskusteltu omasta museosta. Tähän mennessä on saatu aikaan Mynämäen kirjastossa sijaitseva Metsäpirtti-huone, johon on tallennettu lähinnä kirjallista ja kuvallista aineistoa.

Selvitysten jälkeen on ilmeistä, että museohankkeen toteuttamiseen ei ainakaan nyt resursseja löydy. Riittävän aineiston kokoaminenkin saattaisi olla vaikeaa. Talvisodan syttyessä ei mukaan ehditty paljokaan ottaa. Mitä perheillä on vielä tallessa, on varmasti noussut sellaiseen arvoon, että esineistä tai tekstiileistä ei haluta luopua.

Metsäpirtti-järjestöt toimikunnan kokouksessa 22.10.2011 heräsi ajatus nettiin tallennettavasta museosta. Siispä alla mainitut henkilöt ottavat vastaan tietoja kuvattavista esineistä. Kuvat selostuksineen tallennetaan aikanaan virtuaaliseen Metsäpirtti-museoon, jossa ne ovat sitten kaikkien katsottavissa.

Jos varastoista löytyy suuria esineitä kuten maatalouskoneita tai huonekaluja, joista halutaan luopua, niin Mietoisissa asuva Markku Lemmetti ja Kauhajoella asuva Martti Peltonen ovat val-

miita sijoittamaan ne tiloihinsa. Kiinnostavia ovat ennenkaikkea metsäpirttiläisen mallin mukaan tehdyt esineet ja työkalut. Toimikunnan mielestä on tärkeää, ettei vielä tallessa olevia esineitä tuhota vaan ne saadaan säilytettyä muistona pirttiläisten juurista.

Pyydämme myöskin tietoja museoihin tai muihin tiloihin talletetuista pirttiläisistä esineistä, jotta myös ne saadaan kuvattua tulevaan nettimuseoon.

Markku Lemmetti

markku.lemmetti@dnainternet.net
p. 050 511 9720

Martti Peltonen

p. 06-232 1281 tai 040 062 1970

Ilmi Pesonen

ilmi.pesonen@welho.com
p. 040 730 6166

Lemmetin Markku täydentää:
– Se mitä edellä on sanottu isoista esineistä, ei tarkoita puimakoneen kokoisia maatalouskoneita! Talteen halutaan perinteisen mallin mukaiset työkalut, ei teollisesti valmistettuja.

Metsäpirtti sukka

Sukat on lahjoittanut Varpu Repo, Arkuntanhua 12:sta eli Lääväkylästä. Sukkapari on Museoviraston varastossa Orimattilassa. On arvioitu, että sukat on kudottu 1890-luvulla. Tämä on perinne käsityö ja oman käden jälki saa näkyä!

KUDONTAOHJE

Luo punaisella langalla 48 silmukkaa, josta 24 silmukkaa neulalle ohuele puikolla ja 24 silmukkaa kudo 2 oikein.

Kudota ensin vasemman jalan ohjeen mukaan.

Kudota sitten oikean jalan ohjeen mukaan.

Poimitaan...

(ja lisä...

reikä...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

Kaikki...
Oikea...
seuraava...
seuraava...
kudottu...
kunnes...
kaksi...
jatketaan...
jäljellä...
kudotaan...
teräosan...

...17 sm
...alussa
...kutomatta,
...vedetään
...Jatketaan
...eroksella
...ksitten
...eroksella
...vevä. Mitta
...on 36 sm
...10 sm ja 40

...jesta
...pkaa, 85%
...puikkoja
...is
...itä väriä
...nä
...ssa
...mä

Museohankkeesta innostunut Raili Peltola lahjoitti Ahtiaisten sukuseuralle Metsäpirtin sukat edelleen museolle lahjoitettavaksi. Koska virtuaalinen museo on vasta tulossa, laitetaan kuva sukista saman tien lehteen!

Hannu Alihanka löysi piilottamansa aarteen, vaimo Kaarina kuvaa hauskan tapahtuman isoäitinsä kotipihassa, joka on täynnä serkkuja ja pikkuserkkuja. Tummassa hupussa kurkkii Seppo Herttuainen.

Sateessa Saaroisissa

Jos laittaa pullopostia kivijalan raunioihin, niin löytyykö se sieltä vuosien päästä? Viime kesänä ainakin löytyi, Alihangan Hannun piilottama posti Saaroisten Maskesta, Heikki Ahtiaisen talon raunioista. Talonpaikka löytyy kivenheiton päästä Saunasaaren tien risteyksestä etelään päin.

Aika oli haalistanut vuosia siten laitettua viestin, mutta siellä se kuitenkin oli, piilossa pullossaan, ja paljastui koko serkku- ja pikku-

serkkuparven hämmästeltyväksi. Jopas jotakin!

Bussilastillinen Susanna ja Salomon Ahtiaisen jälkeläisiä matkaili viime kesäkuussa Metsäpirttiin ja Pietariin. Metsäpirtissä vierailtiin myrskyväen Laatokan rannassa, kahlattiin ja kastuttiin kainaloihin asti määrässä heinikossa kahden kotitalon raunioilla Saaroisissa. Mutta ei se rankkakaan kesäsade suuremmin haitannut, hauskaa oli.

Laatokka nähtiin. Märkää oli.

Ahosaaren navetan raunioilla Anne Eskola, Martti Hämäläinen, Marjatta Huhtala, Päivi Laaksonen, Kaarina Alihanka, Hilikka Kontulainen, Annikki Virtanen ja Eino Hämäläinen.

Alkukesän vehreys ja kukkivat syreenit ja ruusut verhosivat Masken ja Ahosaaren mäkiä, ja lohkareiset

kivijalat peittyivät vuosikymmeniä valtoimenaan kasvaneiden pensaiden ja heinikoiden joukkoon.

Ahosaarella on koivun runkoon kiinnitettynä Niilo Suikkasen tekemä pieni kyltti siitä, että tässä asui aikanaan Eemil Ahtiaisen perhe. Sekin löytyi, kun tiedettiin tuvan sisään kasvanut koivu, josta sitä hakea.

Kun Metsäpirtissä oli kyllin kasuttu, lähdettiin kohti Pietaria. Ensimmäisenä iltana ruokailimme Pietarin suomalaisessa kirkossa, Marian kirkossa, jonka alakerran matalaholviseen ruokasaliin

Inkerin luterilaisen seurakunnan mummot olivat kattaneet meille ruoan pöytään. Saimme suomenkielisen selvityksen seurakunnan toiminnasta ja kirkon korjaustoista.

Seuraavan aamupäivän kierteelimme bussilla Pietaria ja tutustuimme keisarilliseen kirkkoon Pietari-Paavalin linnoituksessa. Iisakinkirkkoa ihailimme ulkopuolelta, mutta Nevaa ja kanavia vesibussista.

Runsaan vuorokauden mittai-

Pyhän Marian kirkko Pietarissa on Inkerin ev.lut. kirkon keskus. Kellarissa kävimme ruokailemassa.

Yhteiskuvassa Viipurissa

nen visiitti – eihän siinä ehdi nähdä kuin vilauksen suuresta kaupungista. Komeimmat kultaiset sipulit kirkkojen ja luostarien kaistoilla, pisimmät limusiinit parkissa Moskva-hotellin edessä. Huikkeimmat hintalaput Nevski Prospektin luksus-kenkäkaupan ikkunassa.

Ennen vallankumousta Pietari oli metsäpirttiläisille tuttu kaupunki, jonne myytiin kalaa ja maataloustuotteita maidosta alkaen. Saadulla rahalla ostettiin arkisten tarvikkeiden ohella joskus myös hienouksia, siitä voi olla varma.

Ensimmäisen yön nukuimme Kiviniemen Losevskajassa, jonka remontoitu osa oli mukavan kuntosaa puolesta iloinen yllätys ainakin minulle.

Kiitokset Huhtalan Marjatalle ja kaikille muille, jotka osallistuivat matkan järjestämiseen!

Raija Herrala-Nurmi

***Kuvat
Tom Wihlman ja
Raija Herrala-Nurmi***

Juurikeskusteluja ja kuvien vaihtoa Facebookissa

Metsäpirtin Ahtiaisten sukuseura on ollut Facebookissa elokuusta 2009 lähtien. Nettisivut ovat olleet olemassa syksyllä jo kymmenen vuotta. Olemme siis seurana ”ajan hermolla”, sen lisäksi, että meillä on tämä lehti, jonka historia myös ulottuu kauemmas. Ahtiaisen Jouni teki lehteä ennen minua ja ehkä joku muu jo ennen Jounia. Jouni myös pystytti seuran nettisivut, jotka löytyvät osoitteesta <http://www.sukuni.fi/ahtiainen>.

Nämä uudet viestinnän kanavat ovat tarjolla varsinkin nuoremmalle sukupolvelle. Vanhempi väki ei aina tunne oloaan kotoisaksi tietokoneen ääressä eikä kaikilla tietenkään edes ole sitä tietokonetta. Jotta kaikki pysyisivät kyydissä, lähetämme monistetun lehden ja kutsuja kirjeitse ja kokoonnumme vähintään kerran vuodessa johonkin, minne mahdollisimman monella on tilaisuus päästä mukaan tapaamaan toisia ihan oikeasti kasvoista kasvoihin.

Mutta silti haluaisin rohkaista kaikkia, joilla vain on mahdollisuus, käymään netissä sukuseuran sivuja katsomassa ja liittymään myös suvun Fb-ryhmään keskustelemaan. Koska se on hauskaa ja

mielenkiintoista ja sitä kautta törmää uusiin ihmisiin, joiden kanssa on joskus yllättävän paljon yhteistä – yhteisiä sukujuuria myöten.

Ahtiaisten sukuseuran feisbuukissa on juuri nyt 48 jäsentä. Kaikki eivät ole seuran jäseniä, eikä sitä missään kysytä, sopii liittyä jos tuntee asian omakseen. Ryhmä ei ole kovin vilkas, mutta sehän vilkastuu siitä, jos sinne kirjoitetaan viestejä. Ryhmän erinomaisuus piilee juuri siinä, että sinne voi helposti kirjoittaa meistä kuka tahansa, kun tulee mieleen kysymys tai idea, joka voisi kiinnostaa muitakin.

Hyvä esimerkki vilkkaasti toimivasta Fb-ryhmästä on Hyytiän Kalevin käynnistämä Metsäpirtti-ryhmä, jossa on kuluneen talven aikana jaettu valtava määrä vanhoja ja uusia valokuvia, tunnistettu niissä olevia ihmisiä ja kerrottu viimeksi mm. ensi kesänä tulossa olevista Metsäpirtin matkoista. Siellä on mukana paljon enemmän jäseniä, joten keskustelukin on vilkkaampaa kuin Ahtiaisten ryhmässä.

Metsäpirtti-ryhmässä on ollut myös Ahtiaisiin liittyviä valokuvia ja keskusteluja. Metsäpirttiläisten rippikuviakin alkaa olla jo pitkä sarja, monia 1920-30-lukujen ikä-

luokkia ja keskellä aina sama kirkkoherra Sakkinen. (Se alkoikin jo herättää hämmästyystä nuoremmissa keskustelijoissa. Että ainako sama pappi?)

Aika monella, ehkä lähes kaikilla luovutetun Karjalan pitäjällä on omia keskusteluryhmiä, jopa kylittäisiä ryhmiä löytyy, ja kossolti sukuseuroja. Netistä oman Karjala-linkkinsä löytävät jopa ne, jotka nykyään asuvat Amerikassa, Australiassa, Ruotsissa ja missä tahansa – jopa ne jotka eivät enää puhu suomen kieltä, saavat ryhmien kautta kosketuksen vanhempinensa tai isovanhempiensa vuosikymmenien takaiseen kotiseutuun. Monia se kiinnostaa, ja netin kautta löytää toisia kiinnostuneita ilman, että täytyisi lähteä ajelemaan satoja kilometrejä.

Keskustelut poukkoilevat monenlaisissa asioissa. Yksi hauskimista viime aikoina bongaamista-ideoista on Evakko-muumimuki, jota eräs henkilö on esittänyt Arabian mukitehtaalle tehtäväksi yhteistyössä Karjalan liiton kanssa. Saa nähdä, toteutuuko se.

Yksi ikävä piirre nettikeskusteluihin joskus liittyy. Kun viestit lähtevät näppäimiltä nettiin miltei valon nopeudella, niin aina ei harinkinta ehdi mukaan. Syntyy väärinkäsityksiä ja väittelyjä, joissa ei aina muisteta, että keskustelukumppani voi loukkaantua. Silloin ajaututaan helposti ikävään jänk-

käämiseen. Yhdestä Karjala-ryhmästä olen itse jättäytynyt ulos, kun en enää viitsinyt lukea niin rankkaa toisten mollaamista.

Ikävää sanailua syntyy äkkiä mm. Karjalan palautuksesta ja uskontoon liittyvistä asioista. Niistä ihmisillä on niistä aika monenlaisia mielipiteitä ja äkkiä polkkaistaan jonkun kipeille liikavarpaille. Sitten karjalainen temperamentti leimahtaa ja kovan kohtalon jättämät haavat aukeavat.

Eräitä facebook-ryhmiä, joita itse olen tullut seuranneeksi:

- Metsäpirtin Ahtiaisten sukuseura
- Metsäpirtti
- Juuret rajantakaisessa, kauniissa Karjalassa
- Siirtokarjalaisten jälkipolvet
- Karjalaiset suvut

Raija Herrala-Nurmi
sukuseuran lehdentekijä,
yksi fb-ryhmän ylläpitäjistä

Vanhojen kirjeiden kertomaa

Jo muutamana vuonna olemme julkaisseet Riitan perhearkistossa säilyneitä kirjeitä sota-ajalta. Hajalleen pitkin Savoa, Pohjanmaata ja sotatantereita joutuneet metsäpirttiläiset muistivat ahkerasti toisiaan kirjeillä ja korteilla.

Jos jonkun muunkin arkistoista löytyy näitä aarteita, julkaisemme niitä mielellämme – ota yhteyttä hallitukseen!

Sotasairaалassa 18.12 -39.

Rakas tappelukaveri!

Ensiksikin, Maikki hyvä, sanon toistaiseksi vain kiitoksia niistä kauluksista, jotka tämän kirjeen mukana piti lähettää sinulle, en ole nim. mistään kaupasta saanut vielä uusia tilalle.

Mitä kaikkea sinnepäin kuuluu? Onko rajakomppaniat olleet vielä jatkuvasti tulilinjoilla ja ketä sieltä on kaatunut tai haavoittunut. Sinä kai suurin piirtein aina saat tietoon kaikki sellaiset tapahtumat, jotka koskevat minuakin, niin että jos esim. minun veljelleni sattuu jotakin, niin etköhän olisi niin ystävällinen ja ilmoittaisit heti minulle.

Et voi varmasti käsittää,

miten ikävä minulla täällä on ollut. Ei ole minun tapais-tani itkeä turhasta, mutta nyt en iltaisin muuta jak-sa tehdäkään kuin itkeä. Jos vielä millä konstilla pääsisin täältä Varkaudesta sinne-päin, niin mieluummin kar-kaisin vaikka sinne Jsp:hen kuin tulisin tänne. Sehän se on pahinta, kun ei ole mitään työtä, sidetarpeiden te-koa vain, kun on niin vähän potilaita ja nekin suurin piir-tein kaikki käveleviä. Kyllä siellä tohtori Mikolan kanssa olisi varmasti enemmän jou-tunut potilaita hoitamaan kuin täällä.

Olin eri tyhmä kun läksin sieltä Vilakkalasta minne-kään. Kyllä nyt Kati pahalle taisi tulla kurja joulu, kun ei ole yhtään kunnon ystävää eikä tuttua eikä potilaita,

että aika menisi edes työssä. Onhan täällä tosin Hatakan Aino entisiä metsäpirttiläisiä, mutta häntäkin näkee vain joskus vahingossa vilaukselta.

Niin Maikki kulta, en teistä erotessa osannut kuvitellakaan, että joutuaisin aivan tuntemattomien ja vierasten ihmisten joukkoon.

Kirjoita heti, kun saat tämän kirjeen, että saan edes jotain kuulla sieltäpäin. Elämme muuten aivan kuin säkissä, ei saa edes puhelmella soittaa Käkisalmeen.

En osaa nyt mitään kirjoittaa kun aina pyrkivät samat lauseet tulemaan paperille, että täällä on todella ikävä olla. Kyllä sinun kanssasi oli sentään hyvä olla. Tulisin millä hetkellä tahansa takaisin jos vain pääsisin.

Maikki hyvä, Mentalan Kerttu pyysi sinua lähettämään ne sairaalan lakanat Käkisalmeen, niin että ole niin kiltti ja toimita ne sinne. Kerro oikein paljon terveisiä kaikille lotille, joiden kanssa viimeksi olin yhdessä, mutta eniten tietysti lähetän sinulle terveisiä. Toivon oikein sydämestäni hyvää joulua sinulle ja kaikille tutuille ja tuntemattomille sielläpäin. Hyvää vointia ja kuulemiin!

Katri
os: Sotasairaala 47
Kenttäpostikonttori no 1.

Jäppilässä 25/4 -40

Maikki hyvä!

Monet kiitokset kirjeestäsi, kyllähän se olikin aika mukava, että sinä muistit kirjoittaa minulle, minä olin silloin viimeistä iltaa siellä Haapakoskella, sillä sieltä siirretään ne joukot kokonaan pois, sillä ne Sk. joukot hajoitetaan kokonaan ja nimetkin vietään vain historiaan ja liput viedään vain

sotamuseoon. Et usko miten kovasti koski kun Tikka piti jäähvyäispuheen ja sano että Metsäpirtin ja Rautun Sk. joukot hajoitetaan, niin tuntuu kuin olisi saanu puukon iskun ruumiiseen.

Mutta sanoihan hän vielä että olisihan se hyvä pitää meidän se usko, että ne liput vielä kerran otetaan sieltä ja viedään Metsäpirttiin ja annetaan niitten vapaasti hulumuta ja toivokaamme vielä ettei menisi siihen kovin

Lotta Svärd -järjestön julkaisema, TK-kuvasta tehty postikortti, jonka Kannaksen lotissa palvellut ystävätär lähetti lotta Maikki Ahtiaiselle Viipurista helmikuussa 1942

monta vuottakaan, niin silloin viettäisi myöskin Suomen liput sinne hulmuamaan ja vähitellen alamme rakentaa karjalaisia pirttejä niiden juurelle, niin silloin ehkä tunnemme mitä on koti ja kodin rauha. Emme olekaan ennen tunteneet kodin oikeata arvoa.

Kun sain sinun kirjeesi niin minulla oli jo otettu littera sinne, mutta otin myös muutaman päivän lomaa niin menen käymään Rantasalmelle ja sieltä Vilppulaan ja sitten tulen sinne, jollei minulle satu täältä mukavaa paikkaa.

Minä olin jo Rautun lottien kanssa töissä, sillä meidän

pojat siirrettiin Rautulaisten porukkaan ja lotat lähti heti pois kun tulimme tänne Haapakoskelle ja lähtivät suoraan siviiliin.

Et arvaa miten kiva minun oli taas olla tässä joukossa, sillä pojat tuli huomamaan, että Mari ei pitänyt heistä niin hyvää huolta. Minä pesin heille pyykin sielä Surmainmäellä ja nyt taas täällä Haapakoskella, vielä viimeisenä päivänä pesin ja paikkasin kaikki mitä heillä oli rikkiäistä ja paistoin heille pullat kun minulla oli vapaapäivä ruuanlaitosta, sillä me laitettiin ruokaa vuoropäivinä Maikki ja Hilikka laitto

Hän taisi vähän päästä siitä perille, kun Piironen sanoi, että kyllä Marin on

[illegible]

Kuutti 10/12 -41

Terve ukko!

Terveiset täältä Ryssän mailta. Me ollaan nykyisin täällä Aunuksen maila jo pari kuukautta, tarkemmin Syvärin rannalla 60 km Aunuksesta Laatokalle. Tehtävämme oli syöksyveneillä ylittää Syväri, mutta talvi tuli ja pisti Syvärin jäähän. Ja siitä kai koitui meidän pelastus. Nyt ei ole muuta kuin makoiltu ja vartuttu siviiliin pääsyä, vaan ei tule mitään. Joko sieltä päin on laskettu ukkoja siviiliin? Onko siitä Koro-Horosta päässyt ketä pois? Jos viitsit niin kirjoitahan noista ym. asioista tännekin päin. Kerran lomalla käydessäni näin sitä Mehtosta Lappeenrannassa, hän kertoi missä Te nykyisin olette ja mitä te hommailette.

Joko sieltä on jaettu vanhat miehet eri joukkoon ja mikä kohtalo niistä on odottanut. Meillä ei vielä ole tapahtunut sen asian eteen mitään. Mutta on vartuttu täältä siirtoa takaisin Suomen puolelle. Ja nytten taitaa ollakin ne ajat käsillä. Ruvetaan hissun kissun lastaamaan. Tavaraa tuleeikin tältä komppanialta tuossa 90 auto-

kuormaa. Komea kolonna. Kauppaa on tehty saksma-nien kanssa, joita on täällä kun meren mutaa. Niitä on n...ttu silmään oikein olan takaa.

Kerro Luikkaan Pekalle, Lutille, Isä Korhoselle ym ja-lon I joukkueen korpeille paljon terveisiä, hyvää vointia ja

Hauskaa Joulua.
Koko porukalle

Terv myös Laakso-selle
osoite 1 kpk 9940
Tönönen

Köyliö 10/4 41.

Terve teille
hyvät lapset !

Kiitän kirjeestäsi, joka oli tervetullut, sillä olin suures-
ti iloinen saadessani tieto-
ja teitänkin elämästänne.
Olisin kirjoittanut jo sin-
ne ennemmin, vaan Nestori
kirjoitti vähän aikaisem-
min että muutatte jo sinne
Kauhajoelle. En tietänyt sitä
paikkaa mihin menettä vaan
ajattelin että kunhan ilmat
vähän lämpenevät, niin sit-
ten lähden katsomaan sieltä
Kauhajoelta ja ajattelin että
kai minä teidät sieltä löy-
dän.

Nyt minä olen ollut sai-
raana 3 viikkoa, 2 viikkoa
olin aivan tilassa etten voi-
nut liikkua. Nyt olen ollut
pystyssä muutamana päivä-
nä, kun täytyy näitä asioi-
ta aina hoitaa, sillä nuo-
rista miehistä ei ole näitten
nykyisten siirtoväelle kuulu-
vista asioista hoitajiksi, sil-
lä olette kai seuranneet siellä
aikaa ratiossa sekä lehtissä,
että siirtoväkeä on verotet-
tu omaisuuden luovutusvero-
tuksessa huimasti, josta täy-
tyy ruveta valitustoimiin ja
valitusaika ei ole enää pit-
kä. (siirtoväkeä verotetaan
moninkertaisesti enemmän
kun nyky Suomessa muita
asukkaita vaikka meiltä jäi
koko omaisuus kaikilta sinne

Karjalaan, tässä on huikea
vääräkyys käynnissä)

Olisin muuten mennyt
Helsinkiin vaan tämän sai-
rauden tähden en vielä voi-
lähteä niin pitkälle matkal-
le, joten täytyy nyt asioita
hoitaa kirjeenvaihdon avul-
la. Niin me jouduimme tänne
Satakuntaan. Tänne kyllä oli
Räisälä määrättykin, vaan
mie olin tähän pika-asu-
tukseen jo kyllästynyt ja siitä
syystä jouduin ostamaan tä-
män pikkutalon vapaakau-
passa, hinta kyllä silloin tun-
tui kovin suurelta, se oli Smk.
370,000, irtaimineen, vaan
nyt tarjotaan minulle tästä
Smk. 425,000, ei vielä halua
tehdä kauppaa. Tämän ti-
lan koko pinta-ala on 35.24
ha, viljeltyä peltoa 15,24 ha,
joka on I- II maaksi merkitty,
kaikki pelto yhdessä palstas-
sa, talo peltojen keskellä, seu-
tu kaunis. Turun-Porin linja-
autotielle 200 metr. Kauttuan
asemalle oikotietä 8 1/2 km,
Peipohjan asemalle 22 km,
josta pääsee pääsee linja-au-
tolla monta kertaa päiväs-
sä tähän meidän pellon koh-
taan.

Tuntuu erittäin hauskalta
kun saapi ahertaa taas kaik-
kia talon askareita niinkuin
ennenkin, vaikka talous on
entiseen verraten pieni, mut-
ta on oma joka on ihmisellä
tärkein, että olla koti jota se
myös rakastaa, sillä ei ollut
mieluisia olo vieraissa nur-

kissa, joissa sai aikaa viettää ja kuulla mikä on evakko.

Eivät ne sanojat emmekä mekään olisi sitä niin tarkoin ymmärtäneet ilman tätä opetusta, johon olemme joutuneet. Olihan meillä opittu jo inkeriläisistä, mitä he saivat kärsiä kodittomina, nyt sama kohtalo oli meillä.

Kirjoitit siitä teidän tilasta ja hinnasta, se on totta että on niillä hintaa, vaan ei sinä tällä kertaa tinkiminen auta jos meinaa ruveta tilan viljelijäksi. Sillä minä kiersin viime kesänä koko Etelä-Suomen monta kertaa kotia katselemassa, vaan kaikki oli kallista. Jos keväällä olisin silloin, kun muutettiin heti ostanut talon, olisi hinnat olleet koko lailla halvempia, vaan elämä on kouluhuone aina, niin sanotaan suuressa kirjassa. Vaan minä olen kyllin tyytyväinen tekemääni kauppaan, se vaan että saisi olla rauhassa ja pysyä terveinä, niin kaikki alkaisi mennä eteenpäin hiljalleen, kunhan pidetään hyvä usko ja luottamus tulevaan elämään.

Oli kirjeessäsi mainittu, että teiltä otetaan metsästä tukkipuita pois 600 runkoa, jos ne puut ei ole merkitty hävityisleimalla niin alkää antako ottaa niitä puuta, vaan lunastakaa ne itsellenne, sil-

lä niitten hinta on siksi halpa, että ne kannattaa lunastaa. Kyllä niillä sitten rahaa saatte. Alkää pelätkö sitä velkaa mitä niistä puista tulee. Se on suuri voitto, sillä puitten hinta on huima, se on 18 mk kuutiojalka metsässä, te saatte ne mahdollisesti 5 mk. kj. ja siinä vielä se hyvä, vieras ei pääse metsää raivamaan. Vaan tämä asia on kaikki teidän itsenne harkittava että mikä on paras.

Kun tulette Kauhajoelle, niin sitten tulkaa käymään Köyliössä, sillä linja-autolla pääsee suoraan Kauhajoelta Kankaanpäähän ja siitä Porin tai Huittisten kautta Köyliöön.

Kauhajoelta ehkä saatte vielä rehuja ostaa, siellä niitä oli paremmin tähän asti. Meilläkin on rehut vähissä, ehkä niillä päästäisi kesään. Muuten kyllä on parempi, että kotoa saa sitä mitä ei kortilla saada ja elämä aina on vapaata.

Nyt vaan paljon terveisiä ja hyvää vointia, sekä hyvää onnea siellä uutessa kodissa Kauhajoella. Sanokaa paljon terveisiä Nestorille sekä Laurille.

Hauskaa Pääsiäistä toivotaan teille kaikille täältä yhteisesti.

Enosi

Metsäpirtin Ahtiaisten sukuseura netissä:
www.sukuni.fi/ahtiainen/

nyt myös Facebookissa!

Lähetä muistojasi muidenkin luettavaksi!

Jatkamme Metsäpirtin Ahtiaisten sukuseuran lehden tekoa jälleen ensi keväänä. Valokuvat, kirjoitukset, juttuideat ja lehteen liittyvät kommentit voit lähettää toimitukselle:

Raija Herrala-Nurmi, Ylinenkatu 39 as 4, 23500 Uusikaupunki
p. 040-7374678 tai rihe@netti.fi

Muista osoitteenmuutos!

Kirjeet ja lehdet eivät tule perille, jos osoitteenmuutos unohtuu.

Ahtiaisten sukuseuran osoitteenmuutokset sihteerille Katariina Ahtiaiselle tai rahastonhoitaja Matti Ahtiaiselle. Puhelinnumerot, osoitteet ja sähköpostiosoitteet seuraavalla sivulla.

Sukukirjatoimikunnan yhteystiedot:

Ilmi Pesonen,

Porslahdentie 10 A 13,

00960 HELSINKI

puh. 09 694 6309, 040 730 6166

ilmi.pesonen@welho.com

Markku Lemmetti,

Pöksmäentie 12,

23140 HIETAMÄKI

puh. 02 310 956, 050 5119 720

markku.lemmetti@dnainternet.net

Pentti Ahtiainen,

Vanhakartanontie 229,

23500 UUSIKAUPUNKI

puh. 050 3812522

pentti.ahtiainen@uusikaupunki.fi

Niilo Kiiski,

Tennaritie 7,

21200 RAISIO

puh. 050 3575767

niilo.kiiski@dnainternet.net

Raija Herrala-Nurmi,

Ylinenkatu 39 as 4,

23500 UUSIKAUPUNKI

puh. 02 8412 364, 040 7374 678

rihe@netti.fi

Harri Laine,

Vuolukiventie 10 A 4,

00710 HELSINKI

puh. 09 3871 938, 040 5627 050

harri.laine@cs.helsinki.fi

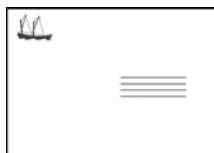
SUKUTUOTTEITA

Sukuseuran C5-kokoiset kirjekuoret, pöytäviiri sekä viirin pohjalta painettu postikortti onnitteluja yms. varten. Korttien mukana on niille sopivat valkoiset kirjekuoret.

Kortteja, kuoria ja viirejä voit ostaa Katariinalta.

Kortit 5 € / 5 kpl

Kuoret 2 € / 10 kpl

Standaari 30 € / kpl

Sukuseuran hallituksen kokoonpano ja yhteystiedot

Esimies

Harri Laine

Vuolukiventie 10 A 4

00710 Helsinki

puh. 09 3871 938, 040 5627 050

harri.laine@cs.helsinki.fi

Matti Ahtiainen

Asutustie 656

23210 Vehmaa

puh. 0400 322 112

matti.ahtiainen@smr.inet.fi

Varaesimies

Raija Herrala-Nurmi

Ylinenkatu 39 as 4

23500 Uusikaupunki

puh. 02 8412 364, 040 7374 678

rihe@netti.fi

Riitta Siltanen

Veräyksenpolku 13

61800 Kauhajoki

puh. 040 589 7789

siltanen.riitta@gmail.com

Sihteeri

Katariina Ahtiainen

Pylsynkatu 10

33500 Tampere

puh. 040 5420 342

katariina.ahtiainen@kolumbus.fi

Markku Laaksonen

Impporintie 7

23950 Pyhäranta

puh. 040 710 4416

m.laaks@dnainet.net

markku.laaksonen@lakk.fi

Rahastonhoitaja, jäsensihteeri

Matti Ahtiainen

Tammikatu 7

37120 Nokia

puh. 03 341 6917, 0400 907 056

matti.ahtiainen@sandvik.com

Markku Lemmetti,

Pöksmäentie 12,

23140 HIETAMÄKI

puh. 02 4310 956, 050 5119 720

markku.lemmetti@dnainet.net

Jäsenlehti Metsäpirtin Ahtiaiset

Vastaava päätoimittaja: Raija Herrala-Nurmi

Painopaikka: X-Copy, Turku 2012

Hyvää kevättä!